

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 1. Desumpta ex cap. 25. lib. Exodi, in quo describitur lex de structura Arcæ, Propitiatorii, de Cherubinis, Mensa & Candelabro.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

FASCICULUS XVIII.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 25. lib. Exodi, in quo describitur lex de structura Arca,
Propitiatorii, de Cherubinis, Mensa & Candelabro.

Considera I.

QUAM parum illi divino obsecundent Imperio, quò N. 108,
Deus per Moysen iussit Arcam Testamenti non
tantum foris, sed etiam intus aurò mundissimò ve-
stiri v. 11. citati cap. Qui cultum Dei & Christianam devotionem
per extrinsecos tantum Actus exercent, de internis parum, aut nihil
soliciti: tales hèrele imitantur Phariseos, jam olim à Christo objur-
gatos, & sepulchris dealbatis, quæ de foris solum splendent, & intus
horrent mortuorum ossibus, comparatos. Testantur illi cum sponsa
Cant. 1. *Lectulus noster floridus est.* Sed in hoc non accipiet requiem
suam sponsus cœlestis, dum lectulum tantum externa legum obser-
vantia mollem reddit. Laudatur Magdalena, reprehenditur Phari-
sæus, Christum hospitio excipiens Lucæ 7. Hujus enim obsequia
Christo exhibita tantum species extrinseca condecorabat, illius verò
intrinsicus amor, quò tota flagrabat. *Finis Præcepti est Charitas de corde
puro & fide non ficta* 1. Timoth. 1. Psalmista regius Arcam Deo in se
constructurus, ad tale ædificium non petit novos oculos, quibus viam
mandatorum Dei clariùs cognoscat: non orat pro novis auribus,
quibus salutaria monita melius excipiat: non novas postulat manus,
quibus largiorem se præbeat erga pauperes, sed rogat psalmò 50. *Cor
mundum crea in me Deus, & Spiritum rectum innova in visceribus meis.* Ut sic
doceat: devotionem intrinsicam præplacere extrinsecâ. Noverat Pro-
pheta iste, homines extrinsecâ tantum instructos pietate Vasorum
instar vacuorum esse, quæ aquis supernatant, levia facillimèque mo-
bilis: sic & illi in vera pietate & virtute nusquam solitantur. Vasa
vacua percussa resonant: ita illi pulsati aliquâ adversitate, ocius pro-
dunt impatientiam suam, desuntque à consuetis externæ devotio-
nis exercitiis. Vasa vacua cum terræ adhærent, nullum vel modicum
reddunt

reddunt sonum : at in altum elevata, & sibi relicta edunt maximum : ita illi in humilitate constituti aliorum imperiis auscultant, silentii- que tenaces sunt; at honorem adepti, omnes clamore suo terrent, nihil non audent. Vasa vacua echonem reddunt accepta voce : ita illi de defectibus quibusdam culpati obmurmurant, increpant increpan- tem se, per quod vel maxime probant : se internam virtute destitutos. Talem se probaverat monialis, de qua Discipulus Serm. 100. narrat : venisse illam ad confessarium suum, dicentem : ream se esse multo- rum criminum, quae Deus in aliis rigide plesteret. Dixisses : alteram Magdalenam procumbere ante pedes illius, qui vices agebat Christi. Sed aliud brevi docuit eventus : nam confessarius subodoratus fictam hujus foeminae poenitentiam, tam dolorose se de gravibus peccatis ac- cusanti reposuit : sane credo, quod ais ; nam hoc ipsum ab aliis de te narrari audivi. Tum illa in iram versa : mentiris inquit in collum tuum, mentiuntur & illi, qui talia retulere tibi de me. En ! clarissi- mum habes Christiane Lector exemplum, quantum valeat virtus me- re extrinseca.

N.109. *Considera* 2. Inter actus internae ac solidae virtutis facile prima- tum tenere perfectam humanae voluntatis in divinum beneplacitum resignationem, quod optime noverat regius Vates, atque hinc cantat Psal. 107. *Paratum cor meum Deus, paratum cor meum*, quasi vero ei non sufficeret, novum accepisse a Deo cor, nisi accepisset ad omnia Dei beneplacita paratum. Quare etiam hujus cap. v. 20. praecipitur, fabre- fieri duos Cherubinos, expandentes alas & respicientes se mutuo, versis vultibus in propitiatorium. Ut inde discant homines : hos Cherubinos sibi esse conti- nuò imitandos, respiciendo divinae voluntatis Propitiatorium per actus plenae resignationis. Sicut chytædus suae artis insigne specimen daturus, tamdiu trahit, intendit, aut remittit fides, donec exactissime consonent : ita tamdiu voluntas humana vel adstringenda, vel re- mittenda est, donec voluntati divinae penitus concordet, illum sua- vissimum resonans Canticum Judae Machabæi dicentis : *sicut fuerit Vo- luntas in caelo, sic fiat*. Tale Canticum meditabatur in pectore suo Vir- go Deipara, quando teste S. Antoninò p. 4. tit. 15. c. 4. adeò divi- num se projecit in beneplacitum, ut nullò existente Judæo, qui charissimo filio suo cruentas inferret manus, cruci illum affixurus, illa hoc officio functa fuisset, ut divinae satisfaceret voluntati. *Neque enim* (Verbis utor S. Doctoris virginem alloquentis) *te minoris obe-*
dientia

scientia fuisse credendum est, quam Abraham, qui proprium filium suum propriis manibus obtulit occidendum à se, & comburendum. S. Paulus cœlesti voce quasi fulmine in terram dejectus, conversionis suæ fundamentum posuit in his verbis: Domine! quid me vis facere? S. Macarius à fratribus quibusdam rogatus: quam Methodum in orando imposterum tenerent, eò gratiores futuri Deo? responsò dedit: non esse opus multorum verborum copiâ, manus solum crebrius ad Deum esse levandas, & clamandum: Domine Deus! quomodo vis, & sicut tibi placet, ita fiat. Si quidem ipse novit, quid vobis expediat. Ruff. n. 108. Plane sicut prudenter ageret, qui naviculam fluctuantem, & submersiōis periculo proximam magnæ navî, casu transeunti, alligaret: ita optime se gerit, qui voluntatem suam à natura perquam instabilem ac labilem voluntati divinæ per orationem alligat, non ore tantum, sed & corde dicendò: fiat voluntas tua Matth. 6. B. Henricus Suso Dialog. c. 7. Ex ore divinæ sapientiæ loquitur: Quisquis cor suum mihi adjungit, is vitam vivit jucundam, & securus moritur, simulque & in præsentî, & in futuro sæculo Celorum Regnò fruitur. Ut enim in cœlesti gloriâ non est amplius audire clamorem, lætū aut dolorem, ita animus divinæ voluntati intimè conjunctus caret omni tristitiâ & mœrore. Viderat olim in extasi beata Stephana de Soncino, ut refert Barrii solit. die. animas fidelium quorundam inter ipsos Seraphicos Spiritus summâ gloriâ recreari, quas de habitò quondam vivendî institutò postquam interrogavit, responsò tulit: illas tam sublimem felicitatis gradum adeptas esse per solam conformitatem cum divina voluntate. Si ergo Christiane Lector cœlestem gloriâ appetis, avide dicendò: Adveniat Regnum tuum. Dic parâ aviditate: Fiat voluntas tua.

Doctrina 2.

Desumpta ex cap. 26. & 27. lib. Exodi, in quibus describitur lex de Velo & Cortinis, de ligno Altaris, & Oleo, ad lumen perpetuum requisito.

Considera I. **H**umanum cor, Tabernaculi divini vices acturum, de N. 110. bere à rerum temporalium accessu, non unâ tantum cortinâ, sed pluribûs muniri, S. Scripturâ decem requirente v. 1. capit. cit. Tabernaculum ita facies: decem cortinas &c. Nam teste Thomâ Kempensi lib. de vita contemplat. c. 8. Quando quis foris latius extenditur,